

λέως εἶη, αὐτοῦτο, ἔφη. Δεῖ σκοπεῖν, ἀλλ' εἴ τις μεγάλης πατρὶδος ἀξίος ἔστιν. »

Τῶν ἀνθρώπων ἔλεγε τοὺς μὲν οὕτω φεῖδισθαι ὡς ἀεὶ ζησομένους, τοὺς δ' οὕτως ἀναλίσκειν ὡς αὐτίκα τεθνηξομένους. Πρὸς τὸν πυθόμενον διὰ τί τοῖς κελοῖς πολὺν χρόνον ὀμιλοῦμεν, Τυφλοῦ, 10 ἔφη, τὸ ἐρώτημα. Ἐρωτηθεὶς πῶς ἂν προκόπτοιεν οἱ μαθηταί, ἔφη Ἐάν τοὺς προέχοντας διώκοντες τοὺς ὑστέρους μὴ ἀναμένωσι.

15

Θεόφραστος τοσοῦτον ἀποδοχῆς ἀξιοῦται παρ' Ἀθηναίοις, ὥστε Ἀγνωνίδης τολμήσας αὐτὸν ἀσεβείας γράψασθαι, μικροῦ καὶ 20 προσῶφλεν.

Οὗτος ἔφη μᾶλλον δεῖν πιστεύειν ἰππῳ ἀχαλινώτῳ ἢ λόγῳ ἀσυντάκτῳ. Πρὸς τὸν ἐν συμποσίῳ σιωπῶντα ἔφη· Εἰ μὲν ἀμαθῆς εἶ, φρονίμως ποιεῖς, εἰ δὲ πεπαιδευσαι, ἀφρόνως. Ἐτελεύτησε δ' ἐπειδὴ ὀλίγον ἀνῆκε τῶν πόνων. Καὶ ἔστιν ἐπίγραμμα εἰς αὐτόν·

6. δ' ΔΠ δὲ Ε 12. προέχοντας ΠΕ: προέχοντες Δ 13. ὑστέρους ΔΠ: ὑστεροῦντας Ε ἀναμένωσι Ε: ἀναμένωσιν ΔΠ
16. τοσοῦτον ΔΠ: τοσοῦτον δ' Ε 17. ἀξιοῦται ΔΠ: ἠξιοῦτο Ε
22. οὗτος ἔφη μᾶλλον δεῖν πιστεύειν ΔΠ: θᾶττον ἔφη πιστεύειν δεῖν Ε 23. ἀχαλινώτῳ ΔΠ: ἀχαλίνῳ Ε 24. τὸν ἐν ΔΠ: δὲ τὸν ἐν τῷ Ε
25. σιωπῶντα ΔΠ: σιωπῶντα τὸ ὄλον Ε 26. εἰ ΔΕ: εἰς Π 27. ἐτελεύτησε ΔΠ: ἐτελεύτα Ε 28. δ' (δὲ Δ) ἐπειδὴ ΔΠ: δὲ γηραιός — ἐπειδὴπερ Ε 29. ἐπίγραμμα ΔΠ: ἡμῶν Ε

V. 1. 20. τῶν ἀνθρώπων ἔλεγε τοὺς μὲν οὕτω φεῖδισθαι ὡς ἀεὶ ζησομένους, τοὺς δὲ οὕτως ἀναλίσκειν ὡς αὐτίκα τεθνηξομένους. πρὸς τὸν πυθόμενον διὰ τί τοῖς κελοῖς πολὺν χρόνον ὀμιλοῦμεν, « τυφλοῦ, ἔφη, τὸ ἐρώτημα. » ... ἐρωτηθεὶς πῶς ἂν προκόπτοιεν οἱ μαθηταί, ἔφη, « ἰάν τοὺς προέχοντας διώκοντες τοὺς ὑστεροῦντας μὴ ἀναμένωσι. »

V, 2. 36. Θεόφραστος (37) τοσοῦτον δ' ἀποδοχῆς ἠξιοῦτο παρ' Ἀθηναίοις, ὥστε Ἀγνωνίδης τολμήσας ἀσεβείας αὐτὸν γράψασθαι, μικροῦ καὶ προσῶφλεν.

V, 2, 39. Φέρεται δ' αὐτοῦ ἀποφθέγματα ταυτί χριώδη· θᾶττον ἔφη πιστεύειν δεῖν ἰππῳ ἀχαλινῳ ἢ λόγῳ ἀσυντάκτῳ. (40) πρὸς δὲ τὸν ἐν τῷ συμποσίῳ σιωπῶντα τὸ ὄλον ἔφη, « εἰ μὲν ἀμαθῆς εἶ, φρονίμως ποιεῖς, εἰ δὲ πεπαιδευσαι, ἀφρόνως. »... Ἐτελεύτα

Οὐκ ἄρα τοῦτο μάταιον ἔπος δὲ γηραιός, βιούς ἔτη πέντε καὶ
μερόπων τινὶ λέχθη, ἔγδοθήκοντα, ἐπειδὴ περ ὀλίγον ἔν
ρήγνυσθαι σοφίης τόξον ἀνιέ- ἦκε τῶν πόνων, καὶ ἔστιν ἡμῶν
μενον. εἰς αὐτόν·

Δὴ γὰρ καὶ Θεόφραστος ἕως
ἐπὶ πόνει μὲν ἄπηρος
ἦν δέμας, εἰτ' ἀνεθείς κἀθῆνε
πηρομελής.

Οὐκ ἄρα τοῦτο μάταιον ἔπος ἢ
μερόπων τινὶ λέχθη,
ρήγνυσθαι σοφίης τόξον ἀνιέ-
μενον·

Δὴ γὰρ καὶ Θεόφραστος ἕως ἐπό-
νει μὲν ἄπηρος 11
ἦν δέμας, εἰτ' ἀνεθείς κἀτ-
θῆνε πηρομελής.

Φασὶ δ' αὐτὸν ἐρωτηθέντα ὑπὸ
τῶν μαθητῶν, εἰ τι ἐπισκῆπτει,
εἰπεῖν Ἐπισκῆπτειν μὲν ἔχειν οὐ-
δέν, πλὴν ὅτι πολλὰ τῶν ἡδέων ὁ
βίος διὰ τὴν δόξαν καταλαζο-
νεύεται. Ἡμεῖς γὰρ ὁπότε ἤρ-
χόμεθα ζῆν, τότε ἀποθνήσκομεν.
Οὐδὲν οὖν ἀλυσιτελέστερόν ἐστι
φιλοδοξίας. Ἄλλ' εὐτυχεῖτε, καὶ
ἦτοι τὸν λόγον ἄφετε· πολὺς γὰρ
ὁ πόνος· ἢ καλῶς αὐτοῦ πρόστητε·
μεγάλη γὰρ ἡ δόξα. Τὸ δὲ κενόν
τοῦ βίου πλεῖον τοῦ συμφέροντος.
Ἄλλ' ἔμοι μὲν οὐκέτ' ἐκποιεῖ βου-
λεύεσθαι τί πρακτέον, ὑμεῖς δ'

Φασὶ δ' αὐτὸν ἐρωτηθέντα ὑπὸ
τῶν μαθητῶν εἰ τι ἐπισκῆπτει,
εἰπεῖν. ἐπισκῆπτειν μὲν ἔχειν οὐ- 12
δέν, πλὴν ὅτι πολλὰ τῶν ἡδέων
ὁ βίος διὰ τὴν δόξαν καταλαζο-
νεύεται. (41) ἡμεῖς γὰρ ὁπὸτ' ἀρ-
χόμεθα ζῆν, τότε ἀποθνήσκομεν.
οὐδὲν οὖν ἀλυσιτελέστερόν ἐστι 20
φιλοδοξίας. ἄλλ' εὐτυχεῖτε καὶ
ἦτοι τὸν λόγον ἄφετε — πολὺς
γὰρ ὁ πόνος — ἢ καλῶς αὐτοῦ
πρόστητε· μεγάλη γὰρ ἡ δόξα.
τὸ δὲ κενόν τοῦ βίου πλεῖον τοῦ 21
συνφέροντος. ἄλλ' ἔμοι μὲν οὐ-
κέτ' ἐκποιεῖ βουλεύεσθαι τί πρα-

5. δὴ ΠΕ: δεῖ Δ 7. ἀνεθείς ΠΕ: ἀνεθείς Δ 15-16. ἔχειν
οὐδὲν ΔΕ: οὐδὲν ἔχειν Π 16. ὅτι Ε: λείπει ΔΠ

17-18. δόξαν καταλαζονεύεται ΠΕ: δόξαν (κενὸν ὡσεὶ δέκα γραμμάτων)
καταλαζονεύεται Δ 18. ὁπότε Δ: ὁπὸτ' ΠΕ 18-19. ἤρχο-
μεθα ΔΠ: ἀρχόμεθα Ε

19. τότε ἀποθνήσκομεν ΔΠ: τότε ἀπο-
θνήσκομεν Ε 20. ἀλυσιτελέστερόν ἐστι ΠΕ: ἀλυσιτελέστερόν
ἐστὶ Δ

23. πρόστητε Ε: προύστητε ΔΠ 25. πλεῖον ΔΠ:
πλέον Ε 26. οὐκέτ' ἐκποιεῖ Ε: οὐκέτι ποιεῖ ΔΠ 27. δ' Ε:

δὲ ΔΠ

Ε.Υ.Α.Μ.Κ.Ε.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ἐπισκέψασθε τί ποιητέον. Ταῦτ' εἰπὼν ἀπέπνευσε.

κτίον, ὑμεῖς δ' ἐπισκέψασθε τί ποιητέον. » Ταῦτα, φασίν, εἰπὼν ἀπέπνευσε.

5 Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς, ἀκούσας, ὅτι τὰς εἰκόνας αὐτοῦ Ἀθηναῖοι κατέστρεψαν, Ἄλλ' οὐ τὴν ἀρετὴν, ἔφη, δι' ἣν ἐκείνας ἀνέστησαν. Ἐλεγε δὲ μὴ μικρὸν
10 εἶναι μέρος τὰς ὄφρυς ὄλω γούν ἐπισκοτῆσαι δύνασθαι τῷ βίῳ. Οὗτος οὐ μόνον ἔφη τὸν πλοῦτον τυφλόν, ἀλλὰ καὶ τὴν ὀδηγοῦσαν αὐτὸν Τύχην.

15

Ἰδὼν νεανίσκον ἄσωτον, Ἰδοῦ, ἔφη, τετράγωνος Ἑρμῆς, ἔχων σύρμα, κοιλίαν, αἰδοῖον, πώγωνα.

Τοὺς νεανίσκους ἔφη ἐπὶ μὲν
20 τῆς οἰκίας δεῖν τοὺς γονέας αἰδεῖσθαι, ἐν δὲ ταῖς ὁδοῖς τοὺς ἀπαντῶντας, ἐν δὲ ταῖς ἐρημίαις ἑαυτούς.

25 Τοὺς φίλους ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ παρακαλουμένους εἶναι, ἐπὶ δὲ τὰς συμφορὰς αὐτομάτους.

V, 5. 75. Δημήτριος Φανοστράτου Φαληρεὺς. (82) Οὗτος ἀκούσας ὅτι τὰς εἰκόνας αὐτοῦ κατέστρεψαν Ἀθηναῖοι. « ἀλλ' οὐ τὴν ἀρετὴν, ἔφη, δι' ἣν ἐκείνας ἀνέστησαν. » ἔλεγε μικρὸν μὲν εἶναι μέρος τὰς ὄφρυς, ὄλω δ' ἐπισκοτῆσαι τῷ βίῳ δύνασθαι. οὐ μόνον τὸν πλοῦτον ἔφη τυφλόν, ἀλλὰ καὶ τὴν ὀδηγοῦσαν αὐτὸν τύχην.

V, 5, 82. ἰδὼν ποτε νεανίσκον ἄσωτον, « ἰδοῦ, ἔφη, τετράγωνος Ἑρμῆς ἔχων σύρμα, κοιλίαν, αἰδοῖον, πώγωνα. »

V, 5, 82. τοὺς νέους ἔφη δεῖν ἐπὶ μὲν τῆς οἰκίας τοὺς γονέας αἰδεῖσθαι, ἐν δὲ ταῖς ὁδοῖς τοὺς ἀπαντῶντας, ἐν δὲ ταῖς ἐρημίαις ἑαυτούς.

V, 5, 83. τοὺς φίλους ἐπὶ μὲν τὰ ἀγαθὰ παρακαλουμένους ἀπιέναι, ἐπὶ δὲ τὰς συμφορὰς αὐτομάτους.

- 1-2. ταῦτ' εἰπὼν ΔΠ: ταῦτα, φασίν, εἰπὼν Ε 2. ἀπέπνευσε Ε: ἀπέπνευσεν ΔΠ 5. ὁ ΔΠ: Φανοστράτου Ε Φαληρεὺς Ε: φαληρεὺς ΔΠ 5-6. ἀκούσας ΔΠ: οὗτος ἀκούσας Ε 6-7. ἀθηναῖοι κατέστρεψαν ΔΠ: κατέστρεψαν Ἀθηναῖοι Ε 8. ἣν ΠΕ: ἥς Δ 9. δὲ μὴ ΔΠ: λείκουσιν Ε 10. εἶναι ΔΠ: μὲν εἶναι Ε δ' ΔΠ: γούν Ε 11. δύνασθαι τῷ βίῳ ΔΠ: τῷ βίῳ δύνασθαι Ε 12. οὗτος ΔΠ: λείπει Ε ἔφη τὸν πλοῦτον ΔΠ: τὸν πλοῦτον ἔφη Ε 16. ἰδὼν ΔΠ: ἰδὼν ποτε Ε 19. νεανίσκους ΔΠ: νέους Ε ἐπὶ ΔΠ: δεῖν ἐπὶ Ε 20. οἰκίας δεῖν ΔΠ: οἰκίας Ε 25. τὰ ΔΠ: μὲν τὰ Ε 26. εἶναι ΔΠ: ἀπιέναι Ε

Ἡρακλείδης ὁ ἐξ Ἡρακλείδης V. 6. 86. Ἡρακλείδης Εὐθύ-
 τοῦ Πόντου ἐσθῆτι τε μαλακῆ φρονος Ἡρακλειώτης τοῦ Πόν-
 ἐγρήτο καὶ ὑπέρογκος ἦν τὸ σῶμα, του . . . Οὗτος ἐσθῆτι τε μαλακῆ
 ὥστε αὐτὸν ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν μὴ ἐγρήτο καὶ ὑπέρογκος ἦν τὸ σῶμα
 Ποντικόν, ἀλλὰ Πομπικόν καλεῖ- ὥστ' αὐτὸν ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν μὴ 5
 σθαι. Ποντικόν ἀλλὰ Πομπικόν καλεῖ-
 σθαι.

Ἀντισθένης, ὄνειδιζόμενος ὡς
 οὐκ ἰθαγενής. Καὶ ἡ μήτηρ τῶν
 θεῶν, εἶπε, Φρυγία ἐστίν· ἐδόκει
 γὰρ εἶναι Θράκτις μητρός. Οὗτος
 τοὺς Ἀθηναίους ἐπὶ τῷ γηγενεῖς
 εἶναι σεμνολογουμένους ἐκφραλί-
 ζων ἔλεγε μηδὲν εἶναι κοχλιῶν καὶ
 ἀττελέβων εὐγενεστέρους.

Παραβαλὼν Σωκράτει, τοσοῦ-
 τον ὄνατο αὐτοῦ, ὥστε παρήνει
 τοῖς μαθηταῖς γενέσθαι αὐτῷ πρὸς
 Σωκράτην συμμαθητάς. Οἰκῶν
 τ' ἐν Πειραιεῖ, καθ' ἐκάστην ἡμέ-
 ραν ἀνιῶν τεσσαράκοντα σταδίους
 ἤκουε Σωκράτους.

VI. 1. 1. Ἀντισθένης Ἀντι-
 σθένηος Ἀθηναῖος. ἐλέγετο δ' οὐκ 10
 εἶναι ἰθαγενής· ὅθεν καὶ πρὸς τὸν
 ὄνειδιζοντα εἰπεῖν, «καὶ ἡ μήτηρ
 τῶν θεῶν Φρυγία ἐστίν.» ἐδόκει
 γὰρ εἶναι Θράκτις μητρός· . . .
 καὶ αὐτὸς δὲ τοὺς Ἀθηναίους ἐπὶ 15
 τῷ γηγενεῖς εἶναι σεμνυνομένους
 ἐκφραλίζων ἔλεγε μηδὲν εἶναι κο-
 χλιῶν καὶ ἀττελέβων εὐγενεστέ-
 ρους.

VI. 1. 2. ὕστερον δὲ παρέ- 20
 βαλε Σωκράτει, καὶ τοσοῦτον ὄ-
 νατο αὐτοῦ, ὥστε παρήνει τοῖς
 μαθηταῖς γενέσθαι αὐτῷ πρὸς Σω-
 κράτην συμμαθητάς. οἰκῶν τ' ἐν
 Πειραιεῖ καθ' ἐκάστην ἡμέραν τετ- 25
 τάρκοντα σταδίους ἀνιῶν ἤκουε
 Σωκράτους...

1-2. ὁ ἐξ — πόντου ΔΠ: Εὐθύφρονος — οὗτος Ε 2. ἐσθῆτι τε Ε:
 ἐσθῆτι τε ΔΠ 3. ὑπέρογκος ΠΕ: ὑπέρογγος Δ 4. ὥστε ΔΠ:
 ὥστ' Ε μὴ ΠΕ: οὐ Δ 9-10. Ἀντισθένης — ἰθαγενής ΔΠ:
 Ἀντισθένης—εἰπεῖν Ε 10. ἰθαγενής Ε: ἠθαγενής ΔΠ 11. εἶπε
 ΔΠ: λέπει Ε 11-12. ἐδόκει μητρός — ΠΕ: λέιπουνσι Δ 12. οὗτος
 ΔΠ: καὶ αὐτὸς δὲ Ε 14. σεμνολογουμένους Δ: σεμνυνολογου-
 μένους Π: σεμνυνομένους Ε 16. ἀττελέβων Ε: ἀτταδέλλων ΔΠ
 20. παραβαλὼν ΔΠ: ὕστερον δὲ παρέβαλε Ε τοσοῦτον ΔΠ: καὶ
 τοσοῦτον Ε 24. τ' Ε: τε ΔΠ 25. ἀνιῶν τεσσαράκοντα σταδίους
 ΔΠ: τεττάρκοντα σταδίους ἀνιῶν Ε

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΝ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΝ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΝ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΟΝ
 ΕΡΤΑΣΤΗΙΟ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΚΑΙ ΗΘΙΚΗΣ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΙΡΗ ΚΑΙ ΗΘΙΚΗΣ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
 Ε. Ι. ΑΝΝΙΝΑ 2006

Ἐλεγέ τε συνεχῶς Μανεῖην
μᾶλλον ἢ ἠσθεῖν, καὶ Χρῆτοι-
αύταις πλησιάζειν γυναῖξιν, αἱ
καὶ χάριν εἰσονται.

5 Ἀκούσας ὡς Πλάτων αὐτὸν
κακῶς λέγει, Βασιλικόν, ἔφη, κα-
λῶς ποιῶντα κακῶς ἀκούειν.

Μυούμενός ποτε τὰ Ὀρφικά,
10 τοῦ ἱερέως εἰπόντος ὡς οἱ ταῦτα
μυούμενοι πολλῶν ἀγαθῶν ἐν Ἄ-
δου μεθέξουσι, Τί οὖν, ἔφη, οὐκ
ἀποθνήσκεις; Ἐρωτώμενος διὰ τί
ὀλίγους ἔχει μαθητάς, ἔφη· Ὅτι
15 ἀργυρέα αὐτοὺς ἐκβάλλω ράβδῳ.
Ἐρωτηθεὶς διὰ τί τοῖς μαθηταῖς
ἐπιπλήττει πικρῶς, Καὶ ἱατροί,
φησι, τοῖς κάμνουσιν.

20 Αὐθις ἐρωτηθεὶς τί μακαριώ-
τατον ἐν ἀνθρώποις, εἶπεν Εὐτυ-
χοῦντα ἀποθανεῖν. Γνωρίμου πρὸς
αὐτὸν ἀποδυρομένου ὡς εἶη τὰ
ὕπομνήματα ἀπολωλεκῶς, Ἐδεῖ
25 γάρ, ἔφη, ἐν τῇ ψυχῇ αὐτὰ καὶ

VI, 1, 3. ἐλεγέ τε συνεχές,
μαανεῖην μᾶλλον ἢ ἠσθεῖν· καὶ,
«χρῆ τοιαύταις πλησιάζειν γυναι-
ξιν αἱ χάριν εἰσονται.»

VI, 1, 3. ἀκούσας ποτέ ὅτι
Πλάτων αὐτὸν κακῶς λέγει, «βα-
σιλικόν, ἔφη, καλῶς ποιῶντα κα-
κῶς ἀκούειν.»

VI, 1, 4. μυούμενός ποτε τὰ
Ὀρφικά, τοῦ ἱερέως εἰπόντος ὅτι
οἱ ταῦτα μυούμενοι πολλῶν ἐν
ἄδου ἀγαθῶν μετίσχουσι, «τί οὖν,
ἔφη, οὐκ ἀποθνήσκεις;»... ἐρω-
τώμενος διὰ τί ὀλίγους ἔχει μα-
θητάς, ἔφη, «ὅτι ἀργυρέα αὐτοὺς
ἐκβάλλω ράβδῳ.» ἐρωτηθεὶς διὰ
τί πικρῶς τοῖς μαθηταῖς ἐπιπλήτ-
τει, «καὶ οἱ ἱατροί, φησί, τοῖς
κάμνουσιν.»

VI, 1, 5. ἐρωτηθεὶς τί μακα-
ριώτατον ἐν ἀνθρώποις, ἔφη «τὸ
εὐτυχοῦντα ἀποθανεῖν.» γνωρίμου
ποτέ πρὸς αὐτὸν ἀποδυρομένου ὡς
εἶη τὰ ὕπομνήματα ἀπολωλεκῶς,
ἔδει γάρ, ἔφη, ἐν τῇ ψυχῇ αὐτὰ

1. συνεχῶς ΔΠ: συνεχές Ε	4. καὶ Δ: λείπει ΠΕ	5. ἀκού-
σας ὡς Π: ἀκούων ὡς Δ: ἀκούσας ποτέ ὅτι Ε
6. λέγοι Δ: λέ-
γει ΠΕ	9. μυούμενός ΔΕ: μυούμενος δὲ Π	10. ὡς ΔΠ:
ὅτι Ε
11. ἀγαθῶν ἐν ἄδου ΔΠ: ἐν ἄδου ἀγαθῶν Ε	12. μεθέ-
ξουσι Π: μεθέξουσιν Δ: μετίσχουσι Ε	14-15. ἔφη ὅτι ἀργυ-
ρέα ΠΕ: ὅτι ἔφη ἀργυρᾶ Δ
15. ἐκβάλλω ΔΕ: ἐκβάλλω Π	16-17. τοῖς μαθηταῖς ἐπιπλήττει πικρῶς ΔΠ: πικρῶς τοῖς μαθηταῖς
ἐπιπλήττει Ε	17. ἱατροί ΔΠ: οἱ ἱατροί Ε
18. φησι Π: φησί Ε:
φασι Δ	20. αὐθις Π: πάλιν Δ: λείπει Ε	20-21. μακαριώ-
τατον Ε: μακαριώτερον ΔΠ
21-22. εἶπεν εὐτυχοῦντα Δ: εὐ-
τυχοῦντα εἶπεν Π: ἔφη τὸ εὐτυχοῦντα Ε	22. πρὸς ΔΠ: ποτε
πρὸς Ε	

μὴ ἐν τοῖς χάρταις καταγράψειν. Τοὺς βουλομένους ἀθανάτους εἶναι ἔφη ζῆν εὐσεβῶς καὶ δικαίως. Ἐπαινούμενός ποτε ὑπὸ πονηρῶν, Ἀγωνιῶ, εἶπε, μὴ τι κακὸν ἐργασμαί.

Ἄτοπον ἔφη τοῦ μὲν σίτου τὰς αἶρας ἐκλέγειν καὶ ἐν τῷ πολέμῳ τοὺς ἀχρεῖους, ἐν δὲ πολιτείᾳ τοὺς πονηροὺς μὴ παρακρίσθαι. Εἰπόντος αὐτῷ τινος παρὰ πότον Ἄσον, Σὺ μοι, ἔφη, αὐλήσον.

Ἐσκωπτε Πλάτωνα ὡς τετυφωμένον. Πομπῆς οὖν γενομένης, ἵππον θεασάμενος φρυακτὴν, φησι πρὸς Πλάτωνα· Ἐδόκεις μοι εἶναι καὶ σὺ ἵππος λαμπρυντής. Τοῦτο δ' εἶπεν ἐπεὶ Πλάτων συνεχῶς ἵππον ἐπήνει. Καὶ ποτ' ἐλθὼν πρὸς αὐτὸν νοσοῦντα καὶ θεασάμενος λεκάνην ἐνθα ὁ Πλάτων ἐμημέκει, Χολὴν μὲν, ἔφη, ὀρῶ ἐνταῦθα, τύφον δὲ οὐχ ὀρῶ.

Πρὸς τὸν ἐπαινοῦντα τρυφὴν

καὶ μὴ ἐν τοῖς χαρτίοις καταγράψειν. . . . τοὺς βουλομένους ἀθανάτους εἶναι ἔφη δεῖν εὐσεβῶς καὶ δικαίως ζῆν. . . ἐπαινούμενός ποτε ὑπὸ πονηρῶν, ἔφη, «ἀγωνιῶ μὴ 5 τι κακὸν ἐργασμαί.»

VI, 1, 6. ἄτοπον ἔφη τοῦ μὲν σίτου τὰς αἶρας ἐκλέγειν καὶ ἐν τῷ πολέμῳ τοὺς ἀχρεῖους, ἐν δὲ πολιτείᾳ τοὺς πονηροὺς μὴ παρακρίσθαι. . . εἰπόντος αὐτῷ τινος παρὰ πότον, «ἄσον,» αὐτὸν δὲ μοι φησί, αὐλήσον. »

VI, 1, 7. ἔσκωπτε τε Πλάτωνα ὡς τετυφωμένον. πομπῆς 15 γοῦν γενομένης ἵππον θεασάμενος φρυακτὴν φησι πρὸς τὸν Πλάτωνα, «ἐδόκεις μοι καὶ σὺ ἵππος ἂν εἶναι λαμπρυντής.» τοῦτο δὲ ἐπεὶ καὶ συνεχῶς ὁ Πλάτων ἵππον ἐπήνει. καὶ ποτ' ἐλθὼν πρὸς αὐτὸν νοσοῦντα καὶ θεασάμενος λεκάνην ἐνθα ὁ Πλάτων ἐμημέκει ἔφη, «χολὴν μὲν ὀρῶ ἐνταῦθα, τύφον δὲ οὐχ ὀρῶ.» 25

VI, 1, 8. πρὸς τὸν ἐπαινοῦντα

1. τοῖς E: ταῖς ΔΠ χάρταις ΔΠ: χαρτίοις E 3. ἔφη HE: λείπει Δ ζῆν ΔΠ: δεῖν E δικαίως ΔΠ: δικαίως ζῆν E 5. ἀγωνιῶ εἶπε ΔΠ: ἔφη ἀγωνιῶ E 8. αἶρας E: ἔρας ΔΠ 10. παραιτεῖσθαι ΔΠ: παραιτεῖσθαι E 11. αὐτῷ τινος (τινός Δ) ΔE: τινός αὐτῷ HE 12. σὺ μοι ἔφη ΔΠ: σὺ δὲ μοι φησί E 14. ἔσκωπτε ΔΠ: ἔσκωπτε τε E 16. φησι E: φησί ΔΠ 17. πρὸς ΔΠ: πρὸς τὸν E 18. εἶναι καὶ σὺ ἵππος ΔΠ: καὶ σὺ ἵππος ἂν εἶναι E 19-20. δ' — συνεχῶς ΔΠ: δὲ ἐπεὶ καὶ συνεχῶς ὁ Πλάτων E 20. ἐπήνει HE: ἐπῆνοι Δ ποτ' E: ποτε ΔΠ 23. ἐμημέκει HE: ἐμημημέκει Δ χολὴν μὲν ἔφη Δ: χολὴν μὲν HE: ἔφη χολὴν μὲν E 25. τύφον E: τύφον ΔΠ

Ἐχθρῶν, ἔφη, παῖδες τρυφήσαν. τρυφή, ἢ ἐχθρῶν παῖδες, ἔφη, τρυφήσαν, ἢ

Ποντικοῦ νεανίσκου ἐπαγγελ-
λομένου δοῦναι χρυσίον αὐτῷ, εἰ
ἢ τὸ πλοῖον αὐτῷ τῶν ταρίχων ἀφί-
κοιτο, λαθῶν αὐτὸν καὶ θύλακον
κενόν, πρὸς ἀλφειτόπωλιν ἦκε, καὶ
σαζάμενος ἀπήει. Τῆς δὲ αἰτού-
σης τὸ διάφορον. Ὁ νεανίσκος.
10 ἔφη, δώσει, ἔάν τὸ πλοῖον αὐτοῦ
τῶν ταρίχων ἀφίκηται.

Εἰ ποτε θεάσαιτο γύναιον κε-
κοσμημένον, ἀπήει ἐπὶ τὴν οἰ-
κίαν, καὶ ἐκέλευε τὸν ἄνδρα ἐξα-
γαγεῖν ἵππον καὶ ὄπλα, ὥστε, εἰ μὲν
ἔχοι ταῦτα, ἔάν τρυφᾷν ἀμυνεῖ-
σθαι γὰρ τούτοις· εἰ δὲ μὴ, περι-
αιρεῖν τὸν κόσμον.

Ἐτελεύτησε δὲ ἀρρωστικῶς ὅτε
20 καὶ Διογένης, εἰσιῶν πρὸς αὐτὸν,
ἔφη· Μὴ τις χρεια φίλου; Καί
ποτε παρ' αὐτὸν ξιφίδιον ἔχων
εἰσῆλθε. Τοῦ δ' εἰπόντος· Τίς ἀπο-
λύσει με τῶν πόνων; δειξας τὸ
25 ξιφίδιον, ἔφη· Τοῦτο· καὶ ὅς τῶν
πόνων, ἔφη, εἶπον, οὐ τοῦ ζῆν »

VI. 1. 9. Ποντικοῦ νεανίσκου
πολυωρήσειν αὐτοῦ ἐπαγγελλομέ-
νου, εἰ τὸ πλοῖον ἀφίκοιτο τῶν
ταρίχων, λαθῶν αὐτὸν καὶ θύ-
λακον κενόν πρὸς ἀλφειτόπωλιν ἦκε
καὶ σαζάμενος ἀπήει· τῆς δὲ αἰ-
τούσης τὸ διάφορον, ὁ νεανί-
σκος, ἔφη, δώσει, ἔάν το πλοῖον
αὐτοῦ τῶν ταρίχων ἀφίκηται. ἢ

VI. 1, 10, εἰ δὲ ποθι θεάσαιτο
γύναιον κεκοσμημένον, ἀπήει ἐπὶ
τὴν οἰκίαν αὐτῆς καὶ ἐκέλευε τὸν
ἄνδρα ἐξαγαγεῖν ἵππον καὶ ὄπλα,
ὥστ' εἰ μὲν ἔχοι ταῦτα, ἔάν τρυ-
φᾷν ἀμυνεσθαι γὰρ τούτοις· εἰ
δὲ μὴ, περιαιρεῖν τὸν κόσμον.

VI, 1, 18. Ἐτελεύτησε δὲ ἀρ-
ρωστικῶς ὅτε καὶ Διογένης εἰσιῶν
πρὸς αὐτὸν ἔφη, « μήτι χρεια φί-
λου; » καὶ ποτε παρ' αὐτὸν ξιφί-
διον ἔχων εἰσῆει. τοῦ δ' εἰπόντος,
« τίς ἂν ἀπολύσειέ με τῶν πό-
νων; » δειξας τὸ ξιφίδιον, ἔφη,
« τοῦτο » καὶ ὅς, « τῶν πόνων,
εἶπον, οὐ τοῦ ζῆν. »

1. ἔφη παῖδες Π: εἶπε παῖδες Δ: παῖδες ἔφη Ε 3-4. ἐπαγ-
γελλομένον — αὐτῷ ΔΠ: πολυωρήσειν αὐτοῦ ἐπαγγελλομένου Ε

5. αὐτῷ Π: λείπει ΔΕ 7. ἀλφειτόπωλιν Ε: ἀλφειτοπῶλιν ΔΠ

10. αὐτοῦ ΔΕ: αὐτῷ Π 12. εἰ ποτε ΔΠ: εἰ δὲ ποθι Ε 13. ἐπὶ
ΠΕ: ἔς Δ 13-14. οἰκίαν ΔΠ: οἰκίαν αὐτῆς Ε 14-15. ἐξαγαγεῖν ΔΠ:
ἐξαγαγεῖν Ε 15. ὥστε ΔΠ: ὥστ' Ε 16. ἀμυνεῖσθαι Δ: ἀμύνε-
σθαι ΠΕ 17. περιαιρεῖν ΠΕ: περιερεῖν Δ 19. δὲ ΔΕ: δὲ Π

21. μή τις ΔΠ: μήτι Ε 22. παρ' ΠΕ: πρὸς Δ 23. εἰσῆλθε ΔΠ:
εἰσῆει Ε δ' ΠΕ: δὲ Δ 23-24. ἀπολύσει ΔΠ: ἂν ἀπολύσειέ Ε

26. ἔφη ΔΠ: λείπει Ε

Διογένης ὁ Σινωπεύς, τοῦ πα-
τρός αὐτοῦ τὸ νόμισμα παραχα-
ράξαντος, ἐφυγε μετ' αὐτοῦ.

VI, 2, 28. Διογένης Ἰκεσίου
τραπεζίτου Σινωπεύς, φησὶ δὲ
Διοκλῆς δημοσίαν αὐτοῦ τὴν τρα-
πεζαν ἔχοντας τοῦ πατρός καὶ
παραχαράξαντος τὸ νόμισμα, φυ-
γεῖν.

Καὶ γενόμενος Ἀθηναίων Ἀντι-
σθένης παρέβαλε. Τοῦ δὲ διωθου-
μένου διὰ τὸ μηδένα προξίσθαι,
ἐξεδικάζετο τῇ προεδρίᾳ. Καί
ποτε τὴν βακτηρίαν ἐπανατεινα-
μένου αὐτῷ, τὴν κεφαλὴν ὑπο-
σχών, Πάριε, εἶπεν· οὐ γὰρ εὐρή-
σεις αὐτῷ ξηρὸν ξύλον ὧ με
ἀπειρῆεις ἕως ἂν τι φαίνη λέ-
γων. » Τὸν τεύθεν διήκουσεν αὐ-
τοῦ, καὶ ἄτε φυγῆς ὦν, ὤρμη-
σεν ἐπὶ τὸν εὐτελεῖ βίον.

VI, 2, 21. Γενόμενος δὲ Ἀθη-
ναίων Ἀντισθένης παρέβαλε. τοῦ
δὲ διωθουμένου διὰ τὸ μηδένα
προξίσθαι, ἐξεδικάζετο τῇ προε-
δρίᾳ, καὶ ποτε τὴν βακτηρίαν
ἐπανατειναμένου αὐτῷ τὴν κεφα-
λὴν ὑποσχών, ε παίε, εἶπεν· οὐ
γὰρ εὐρήσεις αὐτῷ σκληρὸν ξύλον
ὧ με ἀπειρῆεις ἕως ἂν τι φαίνη
λέγων. » τὸν τεύθεν διήκουσεν αὐ-
τοῦ καὶ ἄτε φυγῆς ὦν ὤρμησεν
ἐπὶ τὸν εὐτελεῖ βίον.

Μὲν θεασάμενος διατρέχοντα...

VI, 2, 22. Μὲν θεασάμενος
διατρέχοντα....

Ἐπιστείλας δὲ τινὶ οἰκίδιον
αὐτῷ προνοήσασθαι, βραδύνον-
τος, τὸν ἐν τῷ Μητροφῷ πύθον
ἔσχεν οἰκίαν. Καὶ θέρους μὲν ἐπὶ
ψάμμου ζεστῆς ἐκυλινδαίτο, χει-
μῶνος δ' ἀνδριάντας κεχιονισμέ-
νους περιελάμβανε.

VI, 2, 23. ἐπιστείλας δὲ τινὶ
οἰκίδιον αὐτῷ προνοήσασθαι, βρα-
δύνοντος, τὸν ἐν τῷ Μητροφῷ πύ-
θον ἔσχεν οἰκίαν, ὡς καὶ αὐτός
ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς διασφραεῖ, καὶ
θέρους μὲν ἐπὶ ψάμμου ζεστῆς
ἐκυλινδαίτο, χειμῶνος δ' ἀνδριάν-
τας κεχιονισμένους περιελάμβανε,
πανταχόθεν ἑαυτὸν συνασκῶν.

1. Διογένης — αὐτοῦ ΔΠ: Διογένης—φυγεῖν E 7. καὶ γενόμε-
νος ΔΠ: γενόμενος δὲ E 14. ξηρὸν ΔΠ: σκληρὸν E 19. Οὐδὲν
κενὸν ἐν τοῖς κωδικοῖς ΔΠ πρὸς ἔνδειξιν ἀποπτώσεως τῆς συνεχείας τοῦ ἀπανθήματος
τούτου. 21. οἰκίδιον ΠΕ: οἰκιδίου Δ 22. βραδύνοντος E: βρα-
δύνοντι Δ: καὶ βραδύνοντι Π 23. πύθον E: πύθω ΔΠ 24. οἰκίαν
ΔΠ: οἰκίαν—διασφραεῖ E 26. δ' ΠΕ: δὲ Δ 27. περιελάμβανε
ΔΠ: περιελάμβανε—συνασκῶν E

Δεινός τε ἦν κατασοβαρεύσθαι τῶν ἄλλων. Καί τὴν μὲν Εὐκλείδου σχολὴν ἔλεγε χολήν, τὴν δὲ Πλάτωνος διατριβὴν κατατριβὴν. καὶ τοὺς δημαγωγούς ὄχλου διακόνους. Ἐλεγε δὲ συνεχῶς δεῖν εἰς τὸν βίον ἢ λόγον παρεσκευάσθαι ἢ βρόχον.

10

Οὗτος, Πλάτωνα ἐν δείπῳ πολυτελεῖ κατανοήσας ἰλάας ὀψώμενον, Τί, φησὶ, ὁ σοφός, εἰς Σικελίαν πλεύσας τῶν τραπέζων τούτων χάριν, νῦν παρακειμένων οὐκ ἀπολαύεις; Καί ὃς Νῆ τοὺς θεούς, φησι, Διόγενες, κάκει πρὸς ἰλάας καὶ τὰ τοιαῦτα ἐγινόμεν. Ὁ δὲ Τί οὖν πλεῖν, εἶπεν, εἰς Συρακούσας ἔδει; ἢ τότε Ἀττικὴ οὐκ ἔφε-
21 ρεν ἰλάας;

Πατῶν αὐτοῦ ποτε τὰ στρώματα, ἔφη· Πατῶ τὴν Πλάτωνος
25 κενοσπουδίαν. Πρὸς ὃν ὁ Πλάτων· Ὅσον, ὦ Διόγενες, τοῦ τύφου

VI, 2, 24. Δεινός τ' ἦν κατασοβαρεύσασθαι τῶν ἄλλων. καὶ τὴν μὲν Εὐκλείδου σχολὴν ἔλεγε χολήν. τὴν δὲ Πλάτωνος διατριβὴν κατατριβὴν. τοὺς δὲ Διονυσιακοὺς ἀγῶνας· μεγάλα θαύματα μωροῖς ἔλεγε καὶ τοὺς δημαγωγούς ὄχλου διακόνους... συνεχῆς τε ἔλεγεν εἰς τὸν βίον παρεσκευάσθαι δεῖν λόγον ἢ βρόχον.

VI, 2, 25. καὶ ποτε Πλάτωνα ἐν δείπῳ πολυτελεῖ κατανοήσας ἰλάας ἀψάμενον » « τί, φησὶν, ὁ σοφός εἰς Σικελίαν πλεύσας τῶν τραπέζων τούτων χάριν, νῦν παρακειμένων οὐκ ἀπολαύεις; » καὶ ὃς, ἀλλὰ νῆ τοὺς θεούς, φησὶ, Διόγενες κάκει τὰ πολλὰ πρὸς ἰλάας καὶ τὰ τοιαῦτα ἐγινόμεν. » ὁ δὲ, « τί οὖν ἔδει πλεῖν εἰς Συρακούσας; ἢ τότε ἡ Ἀττικὴ οὐκ ἔφε-
ρεν ἰλάας; »

VI, 2, 26. πατῶν αὐτοῦ ποτε τὰ στρώματα κεκληκότος φίλους παρὰ Διονυσίου, « ἔφη· πατῶ τὴν Πλάτωνος κενοσπουδίαν »

1. τε ΔΠ: τ' Ε κατασοβαρεύσθαι ΔΠ: κατασοβαρεύσασθαι Ε
3. δὲ ΠΕ: δὲ τοῦ Δ 4. κατατριβὴν ΔΠ: κατατριβὴν — ἔλεγε Ε
6. ἔλεγε δὲ συνεχῶς δεῖν ΔΠ: συνεχῆς τε ἔλεγεν Ε 7. ἢ λόγον
παρεσκευάσθαι ΔΠ: παρεσκευάσθαι δεῖν λόγον Ε 11. οὗτος Δ:
καὶ ποτε Ε: λείπει Π δείπῳ ΔΕ: συμποσίῳ Π 11-12. ὀψώμε-
νον Δ: ὀψόμενον Π: ἀψάμενον Ε 16. νῆ ΔΠ: ἀλλὰ νῆ Ε
17. φησὶ ΔΠ: φησὶ Ε πρὸς ΔΠ: τὰ πολλὰ πρὸς Ε 18. ἐγι-
νομένη Ε: ἐγινόμενη ΔΠ 19. πλεῖν εἶπεν ΔΠ: ἔδει πλεῖν Ε
εἰς ΔΕ: ἐς Π 20. ἔδει ΔΠ: λείπει Ε τότε ΔΠ: τότε ἢ Ε
23. πατῶν αὐτοῦ ποτε Ε: πατῶν αὐτοῦ ποτὲ Π: αὐτῶν δ' αὐτοῦ πα-
τῶν Δ 23-24. στρώματα ΔΠ: στρώματα—Διονυσίου Ε

διαφαίνεις, δοκῶν μὴ τετυφῶσθαι. Οἱ δὲ φασὶ τὸν Διογένην εἰπεῖν Πατῶ τὸν Πλάτωνος τύφον· τὸν δὲ φάναι Ἐτέρω γε τύφω, Διογένης. Καὶ ποτε ἤτησεν αὐτὸν δέκα ἰσχάδας. Ὁ δὲ κεράμιον ὅλον ἐπεμψεν αὐτῷ, ὃ δεξιόμενος, Σὺ, φησὶν, κἂν ἐρωτηθῆς δύο καὶ δύο πόσα εἰσίν, Εἴκοσιν ἀποκρινῆ; Οὕτως οὔτε πρὸς τὰ αἰτούμενα δίδως, οὔτε πρὸς τὰ ἐρωτώμενα ἀποκρινῆ.

Τοὺς γραμματικούς· ἰθαύμαζε τὰ μὲν τοῦ Ὀδυσσεῶς κακὰ ἀναζητοῦντας, τὰ δὲ ἴδια ἀγνοοῦντας. Τοὺς μουσικούς· ἔλεγε τὰς μὲν ἐν τῇ λύρᾳ χορδὰς ἀρμόττεσθαι, ἀνάρμοστα δ' ἔχειν τῆς ψυχῆς τὰ ἤθη· τοὺς μαθηματικούς· ἀποβλέπειν μὲν πρὸς τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην, τὰ δ' ἐν ποσὶ πράγματα παρορᾶν· τοὺς ῥήτορας τὰ δίκαια μὲν ἐσπουδακέναι λέγειν, πράττειν δὲ μηδαμῶς· ἀλλὰ μὴν καὶ τοὺς φιλαργύρους ψέγειν μὲν τὸ

πρὸς ὃν ὁ Πλάτων, « ὅσον, ὦ Διογένης, τοῦ τύφου διαφαίνεις, δοκῶν μὴ τετυφῶσθαι. οἱ δὲ φασὶ τὸν Διογένην εἰπεῖν, « πατῶ τὸν Πλάτωνος τύφον· » τὸν δὲ φάναι, 5 αἰτέρω γε τύφω, Διογένης. » . . . Διογένης οἶνόν ποτ' ἤτησεν αὐτόν, τοτὲ δὲ καὶ ἰσχάδας. ὁ δὲ κεράμιον ὅλον ἐπεμψεν αὐτῷ· καὶ ὃς, « σὺ, φησὶν, ἐὰν ἐρωτηθῆς δύο 10 καὶ δύο πόσα εἰσίν, Εἴκοσιν ἀποκρινῆ; οὕτως οὔτε πρὸς τὰ αἰτούμενα δίδως οὔτε πρὸς τὰ ἐρωτώμενα ἀποκρινῆ. »

VI, 2, 27. τοὺς τε γραμματι- 15 κούς ἰθαύμαζε τὰ μὲν τοῦ Ὀδυσσεῶς κακὰ ἀναζητοῦντας, τὰ δ' ἴδια ἀγνοοῦντας. καὶ μὴν καὶ τοὺς μουσικούς τὰς μὲν ἐν τῇ λύρᾳ χορδὰς ἀρμόττεσθαι, ἀνάρ- 20 μοστα δ' ἔχειν τῆς ψυχῆς τὰ ἤθη· (28) τοὺς μαθηματικούς ἀποβλέπειν μὲν πρὸς τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην, τὰ δ' ἐν ποσὶ πράγματα παρορᾶν· τοὺς ῥήτο- 25 ρας λέγειν μὲν ἐσπουδακέναι τὰ δίκαια, πράττειν δὲ μηδαμῶς·

2. φασὶ E: φασὶ ΔΠ 3. τύφον E: τύφον ΔΠ 5-6. καὶ ποτε—
 ἰσχάδας ΔΠ: Διογένης—ἰσχάδας E 5. ἤτησεν αὐτόν ΠE: αὐτόν
 ἤτησε Δ 6. δέκα ΔΠ: τοτὲ δὲ καὶ E 7. ὃ δεξιόμενος ΔΠ:
 καὶ ὃς E 8. φησὶν Π: φησὶ Δ φησὶν E κἂν Δ: ἂν Π: ἐὰν E
 9. εἰσίν ΔΠ: ἐστίν E ἀποκρινῆ E: ἀποκρινεῖ ΔΠ 15. τοὺς ΔΠ:
 τοὺς τε E 17. δὲ ΔΠ: δ' E 18. τοὺς ΔΠ: καὶ μὴν καὶ τοὺς E
 ἔλεγε Δ: λείπει ΠE 18-19. ἐν τῇ λύρᾳ ΠE: λείπουσι Δ 20. ὃ ΠE:
 δὲ Δ 24-25. τὰ δίκαια μὲν ἐσπουδακέναι λέγειν ΔΠ: λέγειν μὲν
 ἐσπουδακέναι τὰ δίκαια E 27. μὲν ΠE: λείπει Δ

ἀργύριον, ὑπεραγαπᾶν δέ. Κατε-
γίνωσκε δὲ καὶ τῶν ἐπαινούντων
μὲν τοὺς δικαίους, ὅτι χρημάτων
ἐπάνω εἶν, ζηλούντων δὲ τοὺς
5 πολυχρημάτους καὶ τῶν θυόντων
μὲν τοῖς θεοῖς ὑπὲρ ὑγείας, ἐν
αὐτῇ δὲ τῇ θυσίᾳ κατὰ τῆς ὑγι-
είας δειπνούντων.

10

Διογένης ἀλοῦς καὶ πωλούμε-
νος ἠρωτήθη τί οἶδε ποιεῖν, καὶ
ἀπεκρίνατο Ἄνδρῶν ἄρχειν· καὶ
πρὸς τὸν κήρυκα Κήρυσσε, εἶπεν,
15 εἰ τις θέλει δεσπότην ἐαυτῷ πρία-
σθαι. Κωλυθεὶς δὲ καθέζεσθαι, οὐ-
δὲν ἔφη διαφέρειν· καὶ γὰρ τοὺς
ἰχθῦς ὅπως ἂν κείντο πιπράσκε-
σθαι. Θαυμάζειν τ' ἔφη, εἰ χύ-
20 τραν καὶ λοπάδα ὠνούμενοι κομ-
ποῦμεν, ἄνθρωπον δὲ, μόνη τῇ
ᾧψει ἀρκούμεθα.

Τότε δεῖξας τινὰ Κορίνθιον εὐ-
25 πάρυφον Ξενιάδην, ἔφη· Τούτῳ
με πῶλει· οὗτος δεσπότην χρῆζει.

5. καὶ τῶν θυόντων ΔΠ: ἐκίνει-θύειν Ε 6 (καὶ 7). ὑγείας Ε:
υγείας ΔΠ 8. δειπνούντων Π: ποιοούντων Δ: δειπνεῖν Ε

11. Διογένης ΔΠ: φησι - ὡς Ε 12. καὶ ΔΠ: λείπει Ε 13. ἄν-
δρῶν ΠΕ: ἀνθρώπων Δ 14. κήρυκα ΠΕ: κηρύσσοντα Δ εἶ-
πεν Π: ἔφη Ε: λείπει Δ 15. θέλει Π: θέλοι Δ: ἐθέλει Ε ἐαυτῷ Π:
αὐτῷ Δ: αὐτῷ Ε 16. δὲ ΔΠ: λείπει Ε καθέζεσθαι ΔΠ: καθί-
ζεσθαι Ε 17. διαφέρειν Π: διαφέρει ΔΕ 18. κείντο ΠΕ: καί-
οιντο Δ 20 καὶ ΔΠ: μὲν καὶ Ε 21. μόνη ΠΕ: μόνος Δ

24. τότε ΔΠ: ὅτε καὶ Ε 25. Ξενιάδην ἱγραφα: ξενιάδην ΔΠ: τὸν
προειρημένον ξενιάδην Ε

ἀλλὰ μὴν καὶ τοὺς φιλαργύρους
ψέγειν μὲν τὸ ἀργύριον, ὑπεραγα-
πᾶν δέ. κατεγίνωσκε δὲ καὶ τῶν
ἐπαινούντων μὲν τοὺς δικαίους,
ὅτι χρημάτων ἐπάνω εἶν, ζη-
λούντων δὲ τοὺς πολυχρημάτους.
ἐκίνει δ' αὐτὸν καὶ τὸ θύειν μὲν
τοῖς θεοῖς ὑπὲρ ὑγείας, ἐν αὐτῇ
δὲ τῇ θυσίᾳ κατὰ τῆς ὑγείας
δειπνεῖν.

VI, 2 29. φησὶ δὲ Μένιππος
ἐν τῇ Διογένης Πράξει ὡς ἀλοῦς
καὶ πωλούμενος ἠρωτήθη τί οἶδε
ποιεῖν. ἀπεκρίνατο «ἀνδρῶν ἄρ-
χειν» καὶ πρὸς τὸν κήρυκα, «κή-
ρυσσε, ἔφη, εἰ τις ἐθέλει δεσπότην
αὐτῷ πρίασθαι.» κωλυθεὶς καθί-
ζεσθαι, οὐδέν, ἔφη, διαφέρει· καὶ
γὰρ τοὺς ἰχθῦς ὅπως ἂν κείντο
πιπράσκεσθαι. (30) θαυμάζειν τ'
ἔφη εἰ χύτραν μὲν καὶ λοπάδα
ὠνούμενοι κομποῦμεν· ἄνθρωπον
δέ, μόνη τῇ ᾧψει ἀρκούμεθα.

VI, 2, 74. ὅτε καὶ δεῖξας τινὰ
Κορίνθιον εὐπάρυφον, τὸν προειρη-
μένον Ξενιάδην, ἔφη, «τούτῳ με
πῶλει· οὗτος δεσπότην χρῆζει.»

Λέγεται μὲντοι τοὺς γνωρίμους θέλειν λυτρώσασθαι αὐτόν, τὸν δὲ εὐήθεις αὐτοὺς εἰπεῖν· οὐδὲ γὰρ τοὺς λέοντας δούλους εἶναι τῶν τρεφόντων, ἀλλὰ τοὺς τρέφοντας τῶν λεόντων.

Ἐν δὲ τῷ ἀποθνήσκειν αὐτὸν πυθομένου τοῦ Ξενιάδου πῶς αὐτὸν θάψει, Ἐπί πρόσωπον, ἔφη. Τοῦ δ' ἐρομένου διὰ τί, Ὅτι μετ' ὀλίγον, εἶπε, μέλλει τὰ κάτω ἀναστρέφεσθαι. Τοῦτο δ' εἰρήκει διὰ τὰ ἐπικρατεῖν ἤδη τοὺς Μακεδόνας.

Φωνήσας ποτὲ ὦ ἄνθρωποι, καὶ συναλθόντων τινῶν, καθίκετο τῇ βακτηρίᾳ, εἰπὼν Ἀνθρώπους ἐκάλεσα καὶ οὐ καθάρματα.

Εἰσελθὼν ποτε ἡμιζύρητος εἰς νέων συμπόσιον πληγὰς ἔλαβε· μετὰ δὲ, ἐγγράψας τὰ ὀνόματα τῶν τυψάντων ἐπὶ τοῦ μετώπου, περιήει ἐξημμένος, ἕως αὐτοὺς

VI. 2,75. φησὶ δὲ Κλεομένης ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ παιδαγωγικῷ τοὺς γνωρίμους λυτρώσασθαι αὐτὸν θελήσαι, τὸν δ' εὐήθεις αὐτοὺς εἰπεῖν· οὐδὲ γὰρ τοὺς λέοντας δούλους εἶναι τῶν τρεφόντων, ἀλλὰ τοὺς τρέφοντας τῶν λεόντων. 5

VI. 2,31. ἔνθα καὶ πυθομένου τοῦ Ξενιάδου πῶς αὐτὸν θάψειεν, ἔφη, « ἐπὶ πρόσωπον » 10 (32) τοῦ δ' ἐρομένου, « διὰ τί » ; « ὅτι μετ' ὀλίγον, εἶπε, μέλλει τὰ κάτω ἄνω στρέφεσθαι. » τοῦτο δὲ διὰ τὸ ἐπικρατεῖν ἤδη τοὺς Μακεδόνας ἢ ἐκ ταπεινῶν ὕψη- 15 λους γίνεσθαι.

VI, 2,32. φωνήσας ποτὲ, « ἰὼ ἄνθρωποι », [καὶ] συναλθόντων, καθίκετο τῇ βακτηρίᾳ, εἰπὼν, « ἀνθρώπους ἐκάλεσα, οὐ καθάρ- 20 ματα, » ὡς φησὶν Ἐκάτων ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Χρειῶν.

VI, 2,33. εἰσελθὼν ποτε ἡμιζύρητος εἰς νέων συμπόσιον, καθά φησι Μητροκλῆς ἐν ταῖς Χρειαῖς, 25 πληγὰς ἔλαβε· μετὰ δὲ ἐγγράψας τὰ ὀνόματα εἰς λεύκωμα τῶν

- 1-2. λέγεται — αὐτόν ΔΠ: φησὶ — θελήσαι E 2. δὲ ΔΠ: δ' E
 8-10. ἐν δὲ — ἔφη ΔΠ: ἔνθα — πρόσωπον E 10. θάψει ΔΠ: θάψει E
 11. δ' ΠE: δὲ Δ 11-12. μετ' ὀλίγον ΔE: μετολίγον Π 12. εἶπε ΔE:
 λείπει Π κάτω ΔE: κάτω εἶπεν Π 12-13. ἀναστρέφεσθαι ΔΠ: ἄνω
 στρέφεσθαι E 13. δ' εἰρήκει ΔΠ: δὲ E 14. μακεδόνας ΔΠ: Μα-
 κεδόνας — γίνεσθαι E 18. ὦ ΔΠ: ἰὼ E 19. τινῶν ΔΠ: λείπει E
 20. καὶ ΔΠ: λείπει E καθάρματα ΔΠ: καθάρματα — Χρειῶν E
 24. συμπόσιον ΔΠ: συμπόσιον — Χρειαῖς E 25. ἐγγράψας ΔE:
 ἐγράψατο Π 26. τῶν τυψάντων ἐπὶ τοῦ μετώπου ΔΠ: εἰς λεύ-
 κωμα τῶν πληξάντων E

E.γ.Δ. Π.Κ.Π.
 IQANNINA 2006

ὕβρει περιέθηκεν. Ἔλεγεν ἑαυτὸν
κύναι εἶναι τῶν ἐπαινουμένων,
ἀλλὰ μηδένα τολμᾶν τῶν ἐπαι-
νούντων συνεξίεναι ἐπὶ τὴν θήραν.

5

Πρὸς τοὺς εἰπόντας Γέρων εἶ,
Διόγενες, καὶ λοιπὸν ἄνες, τί δ',
10 ἔφη, εἰ δόλιχον ἔτρεχον, πρὸς τῷ
τέλει ἔδει με ἀνεῖναι καὶ μὴ μάλ-
λον ἐπιτεῖναι;

Κατέλαβέ ποτε Δημοσθένην τὸν
ῥήτορα ἐν πανδοκείῳ ἀριστῶντα.
15 Τοῦ δ' ἐσωθεν φεύγοντος, Ἰσοσύτῳ
μᾶλλον, εἶπε, γίγνη ἐν τῷ πανδο-
κείῳ.

Τῷ πριαμένῳ αὐτὸν Ξενιάδῃ
Ἄγε, φησὶν, ὅπως τὸ προστατ-
20 τόμενον ποιήσεις. » Τοῦ δ' εἰ-
πόντος.

Ἄνω ποταμῶν χωροῦσι πηγαί,
εἰ δὲ ἰατρὸν, εἶπε, νοσῶν ἐπρίω,
οὐκ ἂν αὐτῷ ἐπειθῆ, ἀλλ' εἶπες
25 ὡς ἄνω ποταμῶν χωροῦσι πηγαί;

πληξάντων περιήει ἐξημμένος.
ἕως αὐτοῦ ὕβρει περιέθηκε κατα-
γινωσκομένους καὶ ἐπιπληττομέ-
νους. ἔλεγεν ἑαυτὸν κύναι εἶναι
τῶν ἐπαινουμένων, ἀλλὰ μηδένα
τολμᾶν τῶν ἐπαινούντων συνεξί-
ναι ἐπὶ τὴν θήραν.

VI, 2,34. πρὸς τοὺς εἰπόν-
τας, « γέρων εἶ καὶ λοιπὸν ἄνες, »
τί δέ, » ἔφη, εἰ δόλιχον ἔτρεχον,
πρὸς τῷ τέλει ἔδει με ἀνεῖναι καὶ
μὴ μᾶλλον ἐπιτεῖναι; »

VI, 2,34. κατέλαβέ ποτε Δη-
μοσθένην τὸν ῥήτορα ἐν πανδο-
κείῳ ἀριστῶντα. τοῦ δ' ὑποχω-
ροῦντος, « τοσοῦτῳ μᾶλλον, ἔφη,
ἔση ἐν τῷ πανδοκείῳ. »

VI, 2,36. τῷ πριαμένῳ αὐ-
τὸν Ξενιάδῃ φησί, « ἄγε ὅπως
τὸ προσταττόμενον ποιήσεις. »
τοῦ δ' εἰπόντος,

Ἄνω ποταμῶν χωροῦσι πηγαί,
εἰ δὲ ἰατρὸν ἐπρίω νοσῶν, οὐκ ἂν,
ἔφη, αὐτῷ ἐπειθῆ, ἀλλ' εἶπες ἂν ὡς
ἄνω ποταμῶν χωροῦσι πηγαί; »

1. περιέθηκεν ΔΠ: περιέθηκε — ἐπιπληττομένους Ε ἔλεγεν
ἑαυτὸν ΠΕ: ἑαυτὸν ἔλεγε Δ 2. εἶναι ΠΕ: λείπει Δ 3. ἀλλὰ ΠΕ:
εἶναι ἀλλὰ Δ 4. ἐπὶ ΠΕ: πρὸς Δ 8. τοὺς εἰπόντας ΠΕ: τὸν
εἰπόντα Δ 9. διόγενες Π: λείπει ΔΕ δ' ΠΕ: δὲ Δ 10. δό-
λιχον Ε: δολιχόν ΔΠ 11. ἀνεῖναι ΔΕ: ἀνιέναι Π 13. κατέ-
λαβέ ποτε ΔΕ: κατέλαβε Π 15. ἐσωθεν φεύγοντος ΔΠ: ὑποχω-
ροῦντος Ε τοσοῦτῳ ΔΕ: τοσοῦτον Π 16. εἶπε γίγνη Π: γί-
γνη εἶπεν Δ: ἔφη ἔση Ε 16-17. πανδοκείῳ ΔΕ: καπηλείῳ Π
19. ἄγε φησὶν ΔΠ: φησὶ ἄγε Ε 19-20. προσσταττόμενον ΔΕ:
πραττόμενον Π 20. ποιήσεις ΠΕ: ποιήσης Δ δ' ΠΕ: δὲ Δ
22. πηγαί ΔΠ: παγαί Ε 23. εἶπε νοσῶν ἐπρίω Π: εἶπε νο-
σῶν Δ: ἐπρίω νοσῶν Ε 24. ἂν ΔΠ: ἂν ἔφη Ε 25. ὡς ΔΠ: ἂν
ὡς Ε πηγαί ΔΠ: παγαί Ε

ἤθελέ τις παρ' αὐτῷ φιλοσοφεῖν· ὁ δὲ οἱ σαπέρδην δοῦς ἐκέλευσεν ἀκολουθεῖν. Ὡς δὲ ὑπ' αἰδοῦς ρίψας ἀπῆλθε, μετὰ χρόνον ἀπαντήσας αὐτῷ καὶ γελάσας λέγει· Τὴν σὴν καὶ ἐμὴν φιλίαν σαπέρδης διέλυσε.

Θεασάμενός ποτε παιδίον ταῖς χερσὶ πίνον, ἐξέριψε τῆς πήρας τὴν κοτύλην, εἰπὼν Παιδίον με νενίκηκεν εὐτελείᾳ. Θεασάμενός ποτε γυναῖκα ἀσχημονέστερον τοῖς θεοῖς προσπίπτουσαν, βουλόμενος αὐτῆς περιελεῖν τὴν δεισιδαιμονίαν, προσελθὼν εἶπεν· Οὐκ εὐλαβῆ, ὦ γύναι, μὴ ποτε θεοῦ ὀπισθεν ἐστῶτος· πάντα γάρ ἐστιν αὐτοῦ πλήρη· ἀσχημονήσης;

Τινὸς ἀναγινώσκοντος καὶ πρὸς τῷ τέλει τοῦ βιβλίου ἄγραφον παραδειξάντος, Θαρρεῖτε, ἔφη, ἄνδρες· γῆν ὄρω. Πρὸς τὸν συλλογισάμενον, ὅτι κέρατα Διογένης ἔχει, ἀψάμενος τοῦ μετώπου, Ἐγὼ μὲν, ἔφη, οὐχ ὄρω. Ὁμοίως καὶ πρὸς τὸν εἰπόντα ὅτι κίνησις οὐκ ἔστιν, ἀναστάς περιπάτει·

ἤθελέ τις παρ' αὐτῷ φιλοσοφεῖν· ὁ δὲ οἱ σαπέρδην δοῦς ἐκέλευσεν ἀκολουθεῖν. ὡς δ' ὑπ' αἰδοῦς ρίψας ἀπῆλθε, μετὰ χρόνον ὑπαντήσας αὐτῷ καὶ γελάσας λέγει, 5 « τὴν σὴν καὶ ἐμὴν φιλίαν σαπέρδης διέλυσε. »

VI, 2.37. Θεασάμενός ποτε παιδίον ταῖς χερσὶ πίνον ἐξέριψε τῆς πήρας τὴν κοτύλην, εἰπὼν, 10 « παιδίον με νενίκηκεν εὐτελείᾳ. » . . . θεασάμενός ποτε γυναῖκα ἀσχημονέστερον τοῖς θεοῖς προσπίπτουσαν, βουλόμενος αὐτῆς περιελεῖν τὴν δεισιδαιμονίαν, καθά 15 φησι Ζωῖλος ὁ Περγαῖος, προσελθὼν εἶπεν, « οὐκ εὐλαβῆ, ὦ γύναι, μὴ ποτε θεοῦ ὀπισθεν ἐστῶτος — πάντα γάρ ἐστιν αὐτοῦ πλήρη — ἀσχημονήσης ; » 20

VI, 2.38. μακρὰ τινος ἀναγινώσκοντος καὶ πρὸς τῷ τέλει τοῦ βιβλίου ἄγραφόν τι παραδειξάντος, « θαρρεῖτε, ἔφη, ἄνδρες· γῆν ὄρω. » πρὸς τὸν συλλογισάμενον 25 ὅτι κέρατα ἔχει, ἀψάμενος τοῦ μετώπου, « ἐγὼ μὲν, ἔφη, οὐχ ὄρω. » (39) ὁμοίως καὶ πρὸς τὸν εἰπόντα ὅτι κίνησις οὐκ ἔστιν, ἀναστάς περι-

2. οἱ ΠΕ: οἱ Δ 3. δὲ ΔΠ: δ' Ε 4-5. ἀπαντήσας ΔΠ: ὑπαντήσας Ε 7. διέλυσε ΠΕ: διέλυσεν Ε 9. πίνον Ε: πίνον ΔΠ 14-15. δεισιδαιμονίαν ΔΠ: δεισιδαιμονίαν — Περγαῖος Ε 18. ἀσχημονήσης ΠΕ: ἀσχημονήσεις Δ 21. τινὸς ΔΠ: μακρὰ τινος Ε 22. ἄγραφον ΔΠ: ἄγραφόν τι Ε 25-26. διογένης ΔΠ: λείπει Ε 29. περιπάτει ΠΕ: περιπάτει Δ

πρὸς τὸν λέγοντα περὶ μετεώρων
 Ποσταῖος, ἔφη, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
 πάρει; Εὐνούχου μοχθηροῦ ἐπι-
 γράψαντος ἐπὶ τὴν οἰκίαν Μηδῆν
 5 εἰσίτω κακόν, Ὁ οὖν κύριος, ἔφη,
 τῆς οἰκίας ποῦ εἰσέλθη; Μύρω
 τοὺς ποδας ἀλειψάμενος, ἔφη ἀπὸ
 μὲν τῆς κεφαλῆς εἰς τὸν ἀέρα
 ἀπιέναι τὸ μύρον, ἀπὸ δὲ τῶν
 10 ποδῶν εἰς τὴν ὄσφρησιν.

Πρὸς τοὺς ἐρπύσαντας ἐπὶ τὴν
 τράπεζαν μῦς, Ἴδου, φησί, καὶ
 Διογένης παρασίτους τρέφει.

15
 Πλάτωνος ὀρισσαμένου Ἄνθρω-
 πός ἐστι ζῷον δίπουν ἄπτερον
 καὶ εὐδοκιμοῦντος, τίλας ἀλέκτορα
 εἰσῆνεγκεν αὐτοῦ εἰς τὴν σχολὴν,
 20 καὶ φησιν Οὗτός ἐστιν ὁ Πλάτω-
 νος ἄνθρωπος. Ὅθεν τῷ ὄρω
 προσετέθη τὸ πλατυώνυχον. Πρὸς
 τὸν πυθόμενον ποῖαν ὥραν δεῖ
 ἀριστᾶν Ὁ μὲν πλούσιος, εἶπεν,
 25 ὅταν θέλῃ, ὁ δὲ πένης ὅταν ἔχῃ.
 Ἐν Μεγάροις ἰδὼν τὰ μὲν πρό-
 βατα τοῖς δέρμασιν ἰσκεπασμένα,
 τοὺς δὲ παῖδας αὐτῶν γυμνοὺς.

ἐπάτει πρὸς τὸν λέγοντα περὶ τῶν
 μετεώρων. «ποσταῖος,» ἔφη, «πά-
 ρει ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ;» εὐνούχου
 μοχθηροῦ ἐπιγράψαντος ἐπὶ τὴν
 οἰκίαν, «μηδὲν εἰσίτω κακόν»,
 «ὁ οὖν κύριος, ἔφη, τῆς οἰκίας
 ποῦ εἰσέλθη;» τῷ μύρῳ τοὺς πό-
 δας ἀλειψάμενος ἔφη ἀπὸ μὲν
 τῆς κεφαλῆς εἰς τὸν ἀέρα ἀπιέ-
 ναι τὸ μύρον, ἀπὸ δὲ τῶν ποδῶν
 εἰς τὴν ὄσφρησιν.

VI, 2.40. πρὸς τοὺς ἐρπύσαν-
 τας ἐπὶ τὴν τράπεζαν μῦς» αἰδού,
 φησί, καὶ Διογένης παρασίτους
 τρέφει. »

VI, 2.40. Πλάτωνος ὀρισσα-
 μένου, Ἄνθρωπός ἐστι ζῷον δί-
 πουν ἄπτερον, καὶ εὐδοκιμοῦντος,
 τίλας ἀλεκτρούνα εἰσῆνεγκεν αὐ-
 τοῦ εἰς τὴν σχολὴν καὶ φησιν,
 «οὗτός ἐστιν ὁ Πλάτωνος ἄνθρω-
 πος.» ὅθεν τῷ ὄρω προσετέθη τὸ
 πλατυώνυχον. πρὸς τὸν πυθόμε-
 νον ποῖα ὥρα δεῖ ἀριστᾶν, «εἰ
 μὲν πλούσιος, ἔφη, ὅταν θέλῃ· εἰ
 δὲ πένης, ὅταν ἔχῃ.» (41) ἐν
 Μεγάροις ἰδὼν τὰ μὲν πρόβατα
 τοῖς δέρμασιν ἰσκεπασμένα, τοὺς

1. περὶ ΔΠ: περὶ τῶν Ε 2-3. ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πάρει ΔΠ: πάρει
 ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ Ε 6. εἰσέλθη ΠΕ: εἰσέλθοι Δ μύρω ΔΠ:
 τῷ μύρῳ Ε 9. μύρον Ε: μύρον ΔΠ 13. φησί ΔΠ: φησί Ε
 16-17. ἄνθρωπός ἐστι ΔΕ: ἄνθρωπος ἐστὶ Π 18. ἀλέκτορα ΔΠ:
 ἀλεκτρούνα Ε 20. καὶ φησιν Ε: καὶ φησὶν ΔΠ 22. πλατυώ-
 νυχον Ε: πλατυόνυχον ΔΠ 23. ποῖαν ὥραν ΔΠ: ποῖα ὥρα Ε
 24. ὁ (καὶ 25) ΔΠ: εἰ Ε 24. εἶπεν ΔΠ: ἔφη Ε

ἔφη· Λυσιτελέστερόν ἐστι Μεγαρέως κριὸν εἶναι ἢ υἷόν.

Εἰστήκει ποτὲ κατακρουνιζόμενος· τῶν δὲ περιεστώτων ἐλεούντων, παρῶν Πλάτων ἔφη· Εἰ βούλεσθε αὐτὸν ἐλεῆσαι· ἀπόστητε, ἐνδεικνύμενος φιλοδοξίαν αὐτοῦ. Ἐντρίψαντος αὐτῷ κόνδυλον τινος, Ἡράκλειος, ἔφη, οἷόν με χρῆμα ἐλάτθανε· τὸ μετὰ περικεφαλαίας περιπατεῖν.

Πρὸς τοὺς περὶ τὰ ὄνειρατα ἐπτοημένους ἔλεγεν ὡς ὑπὲρ ὧν μὲν πράττουσιν ὕπαρ οὐκ ἐπιστρέφονται, ὑπὲρ ὧν δὲ καθεύδοντες φαντάζονται πολυπραγμονοῦσι.

Μετὰ τὰ κατὰ Χαϊρώνειαν ἐν τῷ στρατοπέδῳ τοῦ Φιλίππου συλληφθεὶς ἀπήχθη πρὸς τὸν βασιλέα. Καὶ ἐρωτηθεὶς ὅστις εἶη, ἀπεκρίνατο· Κατάσκοπος τῆς σῆς ἀπληστίας. Καὶ θαυμασθεὶς ἀπελύθη.

Πρὸς τὸν ὑπὸ τοῦ οἰκέτου ὑποδούμενον Οὔπω, εἶπε, μακάριος

δὲ παῖδας αὐτῶν γυμνοὺς, ἔφη, «λυσιτελέστερόν ἐστι Μεγαρέως κριὸν εἶναι ἢ υἷόν.

VI. 2.41. εἰστήκει ποτὲ κατακρουνιζόμενος· τῶν δὲ περιεστώτων ἐλεούντων, παρῶν Πλάτων ἔφη, «εἰ βούλεσθε αὐτὸν ἐλεῆσαι, ἀπόστητε,» ἐνδεικνύμενος φιλοδοξίαν αὐτοῦ. ἐντρίψαντος αὐτῷ κόνδυλον τινος, «Ἡράκλειος, ἔφη, οἷόν με χρῆμα ἐλάτθανε τὸ μετὰ περικεφαλαίας περιπατεῖν.»

VI, 2,43. πρὸς δὲ τοὺς περὶ τὰ ὄνειρατα ἐπτοημένους ἔλεγεν ὡς ὑπὲρ ὧν μὲν πράττουσιν ὕπαρ, οὐκ ἐπιστρέφονται, ὑπὲρ ὧν δὲ καθεύδοντες φαντασιοῦνται, πολυπραγμονοῦσιν.

VI. 2.43. φησὶ δὲ Διονύσιος ὁ στωικὸς ὡς μετὰ Χαϊρώνειαν συλληφθεὶς ἀπήχθη πρὸς Φίλιππον· καὶ ἐρωτηθεὶς ὅστις εἶη, ἀπεκρίνατο, «κατάσκοπος τῆς σῆς ἀπληστίας.» ὅθεν θαυμασθεὶς ἀφεῖθη.

VI, 2,44. ὅθεν πρὸς τὸν ὑπὸ τοῦ οἰκέτου ὑποδούμενον. αὐπῶ,

7. βούλεσθε ΔΠ: βούλεσθ' Ε 9. ἐντρίψαντος αὐτῷ ΔΕ: ἐντρίψαντός τινος αὐτῷ Π 9-10. κόνδυλον τινος Ε: κόνδυλον τινός Δ: κόνδυλον Η 10. οἷόν Ε: οἷον ΔΠ 11. χρῆμα ΔΠ: χρῆμ' Ε 14. πρὸς ΔΠ: πρὸς δὲ Ε 18. φαντάζονται ΔΠ: φαντασιοῦνται Ε 18-19. πολυπραγμονοῦσι Π: πολυπραγμονοῦσιν ΔΕ 20-23. μετὰ — βασιλέα ΔΠ: φησὶ — Φίλιππον Ε 20. τὰ κατὰ ΔΠ: λείπουσιν Ε 25. καὶ ΔΠ: ὅθεν Ε 25-26. ἀπελύθη ΔΠ: ἀφεῖθη Ε 27. πρὸς ΔΠ: ὅθεν πρὸς Ε 28. εἶπε ΠΕ: εἶπεν Δ

εἰ, ἂν μὴ σε καὶ ἀπομύξῃ. Θεα-
 σάμενος τοὺς ἱερομνήμονας τῶν
 ταμιῶν ἀγοντάς τινα φιάλην ὑψη-
 ρημένον, ἔφη· Οἱ μεγάλοι κλέπται
 5 τὸν μικρὸν ἀγούσι. Πρὸς τὰ περι-
 στάντα μειράκια καὶ εἰπόντα· Βλέ-
 πωμεν μὴ δάκῃ ἡμᾶς, Ἐαρρεῖτε,
 ἔφη, παιδία· κύων τευτλία οὐκ
 ἐσθίει. Πρὸς τὸν ἐπὶ τῇ λεοντῇ
 10 θρυπτόμενον Παῦσαι, ἔφη, τὰ τῆς
 ἀρετῆς στρώματα καταισχύων.
 Πρὸς τὸν μακαρίζοντα Καλλισθέ-
 νην ὡς πολυτελῶν παρ' Ἀλεξάν-
 δρῳ μετέχοι Κακοδαίμων μὲν οὖν
 15 ἔστιν, εἶπεν, ὅς καὶ ἀριστᾶ καὶ
 δειπνεῖ, ὅταν Ἀλεξάνδρῳ δοῖξῃ.

20 Πρὸς τὸ κεκοσμημένον μειρά-
 κιον, πυθόμενόν τι, ἔφη οὐ πρό-
 τερον λέξεις αὐτῷ, εἰ μὴ ἀνασυ-
 ράμενον δεῖξειε πότερον γυνή ἐστιν
 ἢ ἀνὴρ. Πρὸς τὸ κοτταβίζον ἐν τῷ
 25 βαλανείῳ μειράκιόν φησιν· Ὅσῳ
 βέλτιον, τοσοῦτῳ χειρόν. Ἐν δει-
 πνῳ προσερρίπτουν αὐτῷ τινες ὁ-

εἶπε, μακάριος εἰ, ἂν μὴ σε καὶ
 ἀπομύξῃ· τοῦτο δ' ἔσται πηρω-
 θέντι σοὶ τὰς χεῖρας.» (45) Θεα-
 σάμενός ποτε τοὺς ἱερομνήμονας
 τῶν ταμιῶν τινα φιάλην ὑψηρη-
 μένον ἀπάγοντας ἔφη, «οἱ μεγάλοι
 κλέπται τὸν μικρὸν ἀπάγουσι.»...
 πρὸς τὰ περιστάντα μειράκια καὶ
 εἰπόντα, «βλέπωμεν μὴ δάκῃ ἡ-
 μᾶς», «Ἐαρρεῖτε, ἔφη, παιδία·
 κύων τευτλία οὐκ ἐσθίει.» πρὸς
 τὸν ἐπὶ τῇ λεοντῇ θρυπτόμενον,
 «παῦσαι, ἔφη, τὰ τῆς ἀρετῆς
 στρώματα καταισχύων.» πρὸς
 τὸν μακαρίζοντα Καλλισθένην καὶ
 λέγοντα ὡς πολυτελῶν παρ' Ἀλε-
 ξάνδρῳ μετέχει, «κακοδαίμων μὲν
 οὖν ἔστιν, εἶπεν, ὅς καὶ ἀριστᾶ καὶ
 δειπνεῖ ὅταν Ἀλεξάνδρῳ δοῖξῃ.»

VI, 2, 46. πρὸς τὸ κεκοσμη-
 μένον μειράκιον πυθόμενόν τι ἔφη
 οὐ πρότερον λέξεις αὐτῷ, εἰ μὴ
 ἀνασυράμενος δεῖξειε πότερον γυνή
 ἐστιν ἢ ἀνὴρ. πρὸς τὸ κοτταβίζον
 ἐν τῷ βαλανείῳ μειράκιόν φησιν,
 «ὄσῳ βέλτιον, τοσοῦτῳ χειρόν.»
 ἐν δειπνῳ προσερρίπτουν αὐτῷ τι-

1. ἂν ΠΕ: ἔαν Δ ἀπομύξῃ ΔΠ: ἀπομύξῃ—χεῖρας Ε 1-2. θεα-
 σάμενος ΔΠ: θεασάμενος ποτε Ε 3. ταμιῶν Ε: ταμείων ΔΠ

ἀγοντάς τινα (τινας Δ) φιάλην ὑψηρημένον ΔΠ: τινα φιάλην
 ὑψηρημένον ἀπάγοντας Ε 4. μεγάλοι ΔΕ: μεγάλοι Π

5. ἀγούσι Π: ἀγούσιν Δ: ἀπάγουσι Ε 5-6. περιστάντα ΠΕ: παρι-
 στάντα Δ 7. δάκῃ ΠΕ: δάκνη Δ 12. καλλισθένην ΔΠ: καλ-
 λισθένην καὶ λέγοντα Ε 14. μετέχοι ΔΠ: μετέχει Ε 22-23. ἀνα-
 συράμενος Δ: ἀνασυράμενος ΠΕ:

25. μειράκιόν φησίν Ε: μειρά-
 κιον φησίν ΔΠ ὄσῳ Ε: ὄσον ΔΠ 26. τοσοῦτῳ Ε: τοσοῦτον ΔΠ

στάρια ὡς κυνί. Καί ὁ ἀπαλαττόμενος προσούρησεν αὐτοῖς ὡς κύων.

Θεασάμενος ἐπὶ ἀσώτων οἰκίᾳ ἐπιγεγραμμένον Πράσιμος, ἤδεις, εἶπεν, ὅτι οὕτω κραιπαλώσα ῥαδίως ἐξεμέσοις τὸν κύριον. Πρὸς τὸ καταιτιώμενον μειράκιον τὸ πλῆθος τῶν ἐνοχλούντων, Παῦσαι, ἔφη, καὶ σὺ τὰ δείγματα τοῦ παυητιῶντος περιφέρων. Θεασάμενος βαλανεῖον ῥυπαρὸν, Οἱ ἐνθάδε ἔφη λουσόμενοι ποῦ λούονται;

Κιθαρωδὸν αἰεὶ καταλιμπανόμενον ὑπὸ τῶν ἀκροατῶν ἠσπάσατο Χαίρε ἀλέκτορ· τοῦ δὲ εἰπόντος Διὰ τί; Ὅτι, ἔφη, ἄδων πάντας ἐγείρεις. Λέγοντος αὐτῷ τινος ἰσχυρῶς δεισιδαίμονος Μιᾶ πληγῇ τὴν κεφαλὴν σοῦ διαρρήξω, Ἐγὼ δὲ, εἶπε, πταρῶν ἐξ ἀριστερῶν τρέμειν σε ποιήσω. Ἠγησίου παρακαλοῦντος χρῆσαι τι αὐτῷ τῶν συγγραμμάτων, Μάτην, ἔφη, τυγχάνεις αἰτῶν, ὁ

ὅστις ὡς κυνί· καὶ ὁ ἀπαλαττόμενος προσεούρησεν αὐτοῖς ὡς κύων.

VI. 2.47. θεασάμενος ἐπὶ ἀσώτου οἰκίᾳ ἐπιγεγραμμένον, «πράσιμος», «ἤδεις, εἶπεν, ὅτι οὕτω κραιπαλώσα ῥαδίως ἐξεμέσοις τὸν κεκτημένον.» πρὸς τὸ καταιτιώμενον μειράκιον τὸ πλῆθος τῶν ἐνοχλούντων, «παῦσαι γὰρ, ἔφη, καὶ σὺ τὰ δείγματα τοῦ παυητιῶντος περιφέρων.» πρὸς τὸ ῥυπαρὸν βαλανεῖον, «οἱ ἐνθάδε, ἔφη, λουσόμενοι ποῦ λούονται;»

VI, 2.48. τὸν κιθαρωδὸν αἰεὶ καταλειπόμενον ὑπὸ τῶν ἀκροατῶν ἠσπάσατο, «χαίρε ἀλέκτορ.» τοῦ δὲ εἰπόντος, «διὰ τί;» «ὅτι, ἔφη, ἄδων πάντας ἐγείρεις.» ... λέγοντος δ' αὐτῷ τινος ἰσχυρῶς δεισιδαίμονος, «μιᾶ πληγῇ τὴν κεφαλὴν σου διαρρήξω,» «ἐγὼ δέ γε, εἶπε, πταρῶν ἐξ ἀριστερῶν τρέμειν σε ποιήσω.» Ἠγησίου παρακαλοῦντος χρῆσαι τι αὐτῷ τῶν συγγραμμάτων, «μάταιος,

2. προσούρησεν ΔΠ: προσεούρησεν Ε αὐτοῖς Ε: αὐτὰ ΔΠ
 6. οὕτω ΠΕ: οὕτως Δ 7. ἐξεμέσοις Ε: ἐξεμέσεις ΔΠ 10. ἔφη καὶ σὺ Π: καὶ σὺ ἔφη Δ: γάρ, ἔφη καὶ σὺ Ε δείγματα ΠΕ: δῆγματα Δ 11. περιφέρων ΔΠ: περιφέρων Ε 11-12 θεασάμενος βαλανεῖον ῥυπαρὸν ΔΠ: πρὸς τὸ ῥυπαρὸν βαλανεῖον Ε 13. λουσόμενοι ΔΠ: λουσάμενοι Ε λούονται ΔΠ. λούονται Ε 15. κιθαρωδὸν ΔΠ: τὸν κιθαρωδὸν Ε 15-16. καταλιμπανόμενον ΔΠ: καταλειπόμενον Ε 17. δὲ ΔΕ: δ' Π 18-19. ἄδων πάντας ἐγείρεις ΔΕ: πάντας ἐγείρεις ἄδων Π 19. αὐτῷ ΔΠ: δ' αὐτῷ Ε 22. δὲ Δ: δ' Π: δέ γε Ε πταρῶν Ε: παρῶν ΔΠ 25-26. μάτην — αἰτῶν Π: μάτην ἔφη τυγχάνεις Δ: μάταιος ἔφη τυγχάνεις ὡ Ἠγησία Ε

ΠΡΟΦΗΤΕΥΜΑΤΩΝ ΔΑΝΝΙΝΩΝ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΡΤΑΣΤΡΟΥ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΓΙΟΥ Ε. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ισχάδας μὲν γραπτὰς οὐχ αἰρῆ, ἀλλὰ τὰς ἀληθινὰς ἄσκησιν δὲ παριδῶν τὴν ἀληθινὴν ἐπὶ τὴν γεγραμμένην ὀρμᾶς.

5

Εἰπόντος τινός Σινωπεῖς σου φυγὴν κατέγνωσαν, Ἄλλ' ἐγὼ, εἶπεν, ἐκείνων μονὴν, Ἰδὼν Ὀλυμπιονίκην πρόβατα νέμοντα, Τα-
10 χέως, εἶπεν, ὦ βέλτιστε, μετέβης ἀπὸ τῶν Ὀλυμπίων ἐπὶ τὰ Νέμεα. » Ἦται ποτὲ ἀνδριάντα ἑρωτηθεῖς δὲ διὰ τί τοῦτο ποιεῖ, Μελετῶ, εἶπεν, ἀποτυγχάνειν.

15

Ἐρωτηθεῖς διὰ τί οἱ ἀθληταὶ ἀναίσθητοὶ εἰσιν, ἔφη Ὅτι κρέασιν ὑείοις καὶ βοείοις ἀνφοδομήνται.

20

Αἰτῶν τινα καὶ γὰρ τοῦτο πρῶτον ἐποίει διὰ τὴν ἀπορίαν ἔφη Εἰ μὲν [καὶ] ἄλλω δέδωκας, δὸς κάμοι, εἰ δὲ μηδενί, ἀπ' ἐμοῦ ἄρξαι Ἐρωτηθεῖς πῶς χρῆται

25

Διονύσιος τοῖς φίλοις, ἔφη Ὡς θυλάκοις, τοὺς μὲν πλήρεις κρημῶν, τοὺς δὲ κενοὺς ρίπτων. Νεογάμου ἐπιγράψαντος ἐπὶ τὴν οἰκίαν

ἔφη, τυγχάνεις ὦ Ἥγεσία, ὅς ἰσχάδας μὲν γραπτὰς οὐχ αἰρῆ. ἀλλὰ τὰς ἀληθινὰς ἄσκησιν δὲ παριδῶν τὴν ἀληθινὴν ἐπὶ τὴν γεγραμμένην ὀρμᾶς.

VI, 2,49. καὶ πάλιν εἰπόντος τινός, «Σινωπεῖς σου φυγὴν κατέγνωσαν, » «ἐγὼ δέ γε, εἰπεῖν, ἐκείνων μονὴν. » ἰδὼν ποτ' Ὀλυμπιονίκην πρόβατα νέμοντα, «ταχέως, εἶπεν, ὦ βέλτιστε, μετέβης ἀπὸ τῶν Ὀλυμπίων ἐπὶ τὰ Νέμεα. . . . ἦται ποτὲ ἀνδριάντα ἑρωτηθεῖς δὲ διὰ τί τοῦτο ποιεῖ, «μελετῶ, εἶπεν, ἀποτυγχάνειν. »

VI, 2,49. ἑρωτηθεῖς διὰ τί οἱ ἀθληταὶ ἀναίσθητοὶ εἰσιν, ἔφη, «ὅτι κρέασιν ὑείοις καὶ βοείοις ἀνφοδομήνται.»

VI, 2,49. αἰτῶν τινα — καὶ γὰρ τοῦτο πρῶτον ἐποίει διὰ τὴν ἀπορίαν — ἔφη, «εἰ μὲν καὶ ἄλλω δέδωκας, δὸς κάμοι' εἰ δὲ μή, ἀπ' ἐμοῦ ἄρξαι.» . . . ἑρωτηθεῖς πῶς χρῆται Διονύσιος τοῖς φίλοις, ἔφη «ὡς θυλάκοις, τοὺς μὲν πλήρεις κρημῶν, τοὺς δὲ κενοὺς ρίπτων. νεογάμου ἐπιγράψαντος ἐπὶ τὴν οἰκίαν

3. παριδῶν τὴν ἀληθινὴν ΔΕ: τὴν ἀληθινὴν παριδῶν Π 6. εἰπόντος ΔΠ: καὶ πάλιν εἰπόντος Ε 7. ἀλλ' ἐγὼ εἶπεν ΔΠ: ἐγὼ δέ γε εἰπεῖν Ε 8. ἰδὼν ΔΠ: ἰδὼν ποτ' Ε 13. Αἱ λέξεις διὰ τί παρὰ τὸ ἴθος τῶν βιβλιογράφων εὐρηναὶ κεχωρισμέναι ἐν τούτῳ τῷ χωρίῳ ΔΠ 16. οἱ ΠΕ: λέγει Δ 22. καὶ Ε: λέγει ΔΠ 23. κάμοι ΔΕ: κάμοι Π μηδενί ΔΠ: μή Ε 25. διονύσιος τοῖς φίλοις ΔΕ: τοῖς φίλοις διονύσιος Π 26-27. κρημῶν ΔΠ: κρημνῶν Ε

Ὁ τοῦ Διὸς παῖς καλλίνικος
Ἡρακλῆς
ἐνθάδε κατοικεῖ· μηδὲν εἰσὶτω
κακόν,

ἰπέγραψε Μετὰ τὸν πόλεμον ἢ
συμμαχία. Ἄσωτον θεασάμενος ἐν
πανδοκείῳ ἐλάας ἐσθίοντα, ἔφη·
Εἰ οὕτω κατὰ γνώμην ἤριστας,
οὐκ ἂν οὕτω παρὰ γνώμην εἰδεί-
πνεις.

Τὴν φιλαργυρίαν εἶπε μητρό-
πολιν πάντων τῶν κακῶν.

Τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας θεῶν
εἰκόνας· τὸν ἔρωτα σχολαζόντων
ἀσχολίαν. Ἐρωτηθεὶς τί ἄθλιον
ἐν βίῳ, ἔφη· Γέρων ἄπορος καὶ τί
τῶν θηρίων κάκιστα δάκνει, τῶν
μὲν ἀγρίων, εἶπε, συκοφάντης,
τῶν δὲ ἡμέρων κόλαξ. Τὸν πρὸς
χάριν λόγον ἔφη μελιτίνην ἀγχό-
νην εἶναι, τὴν γαστέρα Χάρυβδιν
εἶναι τοῦ βίου· Ἀκούσας ποτὲ,
ὅτι Διδύμων ὁ αὐλητῆς ἐάλω μοι-
χείας, Ἄξιος, ἔφη, ἐκ τοῦ ὀνό-
ματος κρέμασθαι. Ἐρωτηθεὶς διὰ
τί τὸ χρυσίον χλωρόν ἐστίν, ἔφη·
Ὅτι πολλοὺς ἔχει τοὺς ἐπιβού-
λους.

5-6. ἐπέγραψε—συμμαχία ΠΕ: ἐπέγραψεν ἢ συμμαχία μετὰ τὸν
πόλεμον Δ 6. θεασάμενος ΔΕ: λείπει Π 7. πανδοκεῖω Ε: παν-
δωκεῖω ΔΠ ἐλάας ΔΕ: θεασάμενος ἐλάας Π ἐσθίοντα ΔΠ:
ἐσθίοντ' Ε 8. οὕτω κατὰ γνώμην ΔΠ: οὕτως Ε 9. οὕτω παρὰ
γνώμην ΔΠ: οὕτως Ε 15. εἰκόνας ΔΠ: εἰκόνας εἶναι Ε
17. καὶ ΔΠ: ἐρωτηθεὶς Ε 18. τῶν ΔΠ: ἔφη τῶν Ε 22-23. χάρυ-
βδιν εἶναι τοῦ βίου Δ: τοῦ βίου χάρυβδιν Π: Χάρυβδιν ἔλεγε τοῦ
βίου Ε 24-25. ἐάλω μοιχείας ΔΠ: μοιχὸς ἐάλω Ε 28-29. ἐπι-
βούλους ΔΠ: ἐπιβουλεύοντας Ε

Ὁ τοῦ Διὸς παῖς καλλίνικος
Ἡρακλῆς
ἐνθάδε κατοικεῖ· μηδὲν εἰσὶτω
κακόν· »

ἰπέγραψε· « μετὰ τὸν πόλεμον ἢ 5
συμμαχία. »... ἄσωτον θεασάμε-
νος ἐν πανδοκείῳ ἐλάας ἐσθίοντ'
ἔφη, « εἰ οὕτως ἤριστας, οὐκ ἂν
οὕτως εἰδείπνεις. »

10

VI, 2, 50. τὴν φιλαργυρίαν
εἶπε μητρόπολιν πάντων τῶν
κακῶν.

VI, 2, 51. τοὺς ἀγαθοὺς
ἄνδρας θεῶν εἰκόνας εἶναι· τὸν 15
ἔρωτα σχολαζόντων ἀσχολίαν.
ἐρωτηθεὶς τί ἄθλιον ἐν βίῳ, ἔφη,
« γέρων ἄπορος. » ἐρωτηθεὶς τί
τῶν θηρίων κάκιστα δάκνει, ἔφη,
« τῶν μὲν ἀγρίων συκοφάντης, 20
τῶν δὲ ἡμέρων κόλαξ. »... τὸν πρὸς
χάριν λόγον ἔφη μελιτίνην ἀγχό-
νην εἶναι. τὴν γαστέρα Χάρυβδιν
ἔλεγε τοῦ βίου. ἀκούσας ποτὲ ὅτι
Διδύμων ὁ αὐλητῆς μοιχὸς ἐάλω, 25
« ἄξιος, ἔφη, ἐκ τοῦ ὀνόματος κρέ-
μασθαι. » ἐρωτηθεὶς διὰ τί τὸ χρυ-
σίον χλωρόν ἐστίν, ἔφη, « ὅτι πολ-
λοὺς ἔχει τοὺς ἐπιβουλεύοντας. »